

tes. Fra Ministeriets Side mente man ikke, det vilde være rigtigt at gaa til en Nedsættelse af Taksterne, eftersom de, der nu er foreslaaede, ikke ligger mere end 100 pCt. over de Takster, der var gældende før Krigen. Derimod er der blevet Enighed om at indføre en Revisionsbestemmelse, saaledes at man kan se, hvorledes Taksterne vil virke de første 5 Aar, og hvis det til den Tid findes betimeligt, kan man træffe Bestemmelser om at foretage Ændringer i Taksterne.

Med disse Ændringer skal jeg hermed paa Udvalgets Vegne tillade mig at indstille Lovforslaget til Vedtagelse.

Handelsministeren (Hage): Jeg takker det ærede Udvalg for den forstaaende Behandling, det har gjort Lovforslaget til Genstand for. Jeg har ikke noget at tilføje til de Udtalelser om de enkelte Ændringsforslag, som er fremførte af den ærede Ordfører (P. Andersen). Derimod maa jeg sige et Par Ord angaaende nogle Henstillinger, han rettede til mig. Han dvælede saaledes ved et Spørgsmaal, som han fremdrog allerede ved første Behandling, at der saa vidt muligt bør træffes Foranstaltninger til at sikre Mandskabet mod Ulykkestilfælde ved at anbringe Net under Klyverbommen eller Bovsprydet. Jeg har udtalt i Udvalget og gentager det her, at denne Sag skal blive Genstand for nøjere Overvejelse inden Udstedelsen af de Forskrifter, der i Henhold til Loven bliver at udfærdige. Hvis det viser sig muligt med Udsigt til Nytte at træffe en Foranstaltning af denne Art, mener jeg, at det bør gøres.

Ligeledes kan jeg ganske tage de Bemærkninger til Efterretning, som den ærede Ordfører fremsatte med Hensyn til Reglerne for Redningsmateriellet i Passagerskibe. Det har været nødvendigt at forbeholde i Loven et vist Spillerum i saa Henseende, idet de Regler, som vil passe for søgaaende Skibe, endsiges for Skibe, der gaar Verden rundt, ikke med Rimelighed kan bringes til Anvendelse paa Skibe i vore allersnævreste Færvande. For disse maa der altsaa fastsættes mere specielle Regler, selvfølgelig saaledes, at der derved saa vidt muligt træffes betryggende Foranstaltninger for Passagerernes Liv og Vel. — Hvad angaar de mindre Skibes Frygt for, at de skulde blive ugunstigt stillet i Sammenligning med fremmede Skibe, naar der foreskrives Lastliniemærker for danske Skibe og ikke for fremmede, da maa det erindres, at

Loven udtrykkelig giver Adgang til at bringe de Forskriter, den indeholder, til Anvendelse ogsaa paa fremmede Skibe, der anløber dansk Havn, forsaavidt der maatte blive Anledning dertil. Anledning vil der være, dels hvis der ikke ydes Gensidighed i Behandlingen fra et andet Lands Side, og dels hvis det skulde ske, at der kommer fremmede Skibe, som i væsentlig Henseende lod noget tilbage at ønske med Hensyn til saadanne Forholdsregler, som skal tjene til Sikring af Menneskeliv. Det er endvidere klart, at forsaavidt det drejer sig om Farten f. Eks. mellem danske og svenske Havne i Sundet, vil der være Anledning til at tage det videst mulige Hensyn til ikke at belemre en saadan Fart i vore nærmeste Færvande, og det er i saa Henseende højst ønskeligt, at der følges ensartede Regler paa begge Sider af Sundet. Da Sverige ogsaa har tiltraadt den internationale Londoner-Konvention af 1914, vil vi for saa vidt staa paa det samme Grundlag, og de Regler, som man fra Sveriges Side vil finde det rigtigt at bringe til Anvendelse overfor danske Skibe, vil vi ogsaa føle os opfordret til at bringe til Anvendelse fra vor Side overfor svenske Skibe.

Endelig skal jeg nævne, at der fra Søfartsteknisk Forenings Side under en Forhandling er blevet fremsat Ønske om, at Klassifikationsselskaber skulde have en videregaaende Myndighed, end der efter denne Lov vil være dem tillagt. Den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at dette allerede i rent formel Henseende er udelukket derved, at det er Regeringen som saadan, der overfor udenlandske Myndigheder maa paatage sig Ansvar for, at de Paabud, der foreskrives, ogsaa virkelig overholdes; men i øvrigt er Loven bygget paa den Forudsætning, at man i videst muligt Omfang vil gøre Brug af Klassifikationsselskabernes Indsigt og Erfaring, saa der vil ved den praktiske Anvendelse af Loven næppe blive nogen Grund for Klassifikationsselskaberne til at klage over, at der ikke ydes dem alt det Hensyn, det vil være forstandigt at yde dem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—3 (se Tillæg A. Sp. 3485)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 4 af Udvalget, tiltraadt af Handelsministeren, (se Tillæg B. Sp. 855), og § 4, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.